

[Gustav Pedersen.]

Omlægninger af Afgiften, der er Tale om fra en gros til detail, og Spørgsmaalet om ensartede Pakninger o. lign. egner sig i langt højere Grad til Udvalgsbehandling end til Behandling her i Salen.

Den Række Forhandlinger, der er ført mellem Ministeriet og Erhvervenes Organisationer, og det Arbejde, der er gjort i Ministeriet, har, saa vidt jeg kan skønne, haft Betydning for den tekniske Udarbejdelse af Forslaget, og jeg synes, der er Grund til at takke Finansministeren for det Forarbejde, som i mange Henseender gør Loven mere overskuelig og lettere at arbejde med for Erhvervene og disses Organisationer. Dermed er ikke sagt, at jeg er saa optimistisk at tro, at der ikke skulde møde Erhvervsorganisationer frem, som kunde ønske Ændringer i Loven. Det er vel ogsaa muligt, at der her og dér kan være Ting, som vi i Udvalget kan forhandle om. Uden at jeg skal forklejne det store og omfattende Forarbejde, der har fundet Sted, vil jeg dog mene, at det kunde tænkes, at Udvalget gennem sit Arbejde kunde opnaa Forbedringer i Forslaget, men jeg vil gerne understrege, at selve den finansielle Helhed kan der ikke pilles meget ved. Vi maa gøre os klart, at de Midler, vi skal have gennem Forslaget, er nødvendige for at faa Balance i Statens Drift. Vi kan jo ikke være sikre paa, at den Dag Krigen er forbi, er ogsaa vore Vanskeligheder forbi, og vi maa derfor, saa vidt som det overhovedet er muligt, skaffe Dækning for Driftsudgifter paa anden Maade end gennem almindelige Indtægter. Vi kan ikke undgaa, selv om Loven teknisk set gøres bedst mulig, at paalægge Befolkningen en Række Byrder, der selv sagt vil føles trykkende, men det kan vi overhovedet ikke, uanset under hvilken Form vi skal skaffe nye Indtægter til Statskassen. Det givne er, at Befolkningen er nødt til at bruge betydeligt mindre, end den har kunnet gøre under normale Forhold, og at Tidens Vanskeligheder uvægerligt vil hvile som et Tryk paa Befolkningen; det er ikke noget, Rigsdagens Flertal er i Stand til at fjerne. Det, vi kan gøre og allerede har gjort i stor Udstrækning, er at søge at lette Byrderne saa meget, som det nu engang er gørligt, og det maa være Opgaven ved den fortsatte Behandling af dette Lovforslag, som jeg i øvrigt anbefaler til en hurtig og velvillig Behandling.

Himmelstrup: Man maa være enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører i, at de Skattelovforslag, vi her beskæftiger

os med, er i en sjælden Grad upopulære. Den summariske Maade, de kom til Eksistens paa den 26. og 27. Marts — man kunde fristes til at sige: den Brutalitæt, hvormed de blev gennemført — kunde jo ikke gøre dem blot nogenlunde acceptable for Erhvervslivet, og det er ganske sikkert ogsaa Grunden til, at det Forslag til Revision af disse Love, som den højtærede Finansminister forelagde i Gaar, indeholder betydelige Ændringer af den Lov, vi hidtil har levet under, Loven af 27. Marts. Jeg kan ikke se anderledes paa det, end at den Kendsgerning, at den højtærede Finansminister har foreslaaet disse betydelige Ændringer, saavel tekniske som andre Ændringer, er et Udtryk for, at Ministeren erkender, at det var et Hastværksarbejde, der blev gennemført i Marts, og at der var store Svagheder deri, og jeg er tilbøjelig til at tro, ogsaa i den Administration, Loven har været undergivet i den forløbne Tid. Dette er sikkert Aarsagen til, at Finansministeren nu omkalfatrer Loven i saa høj Grad, som Tilfældet er.

Jeg kunde have ønsket, at Finansministeren havde forklaret lidt nærmere baade i Motiverne til Forslaget og i sin Forelæggelsestale om de Virkninger, Loven har haft i de forløbne 7 Maaneder. Jeg synes f. Eks., det havde været naturligt, om Finansministeren i Gaar, da han beskæftigede sig med den finansielle Fremtid, havde fortalt Tinget lidt om, hvilke finansielle Virkninger Loven af 27. Marts havde haft i de 6½ Maaned, der allerede er gaaet. Finansministeren berørte overhovedet ikke dette Spørgsmaal. Jeg synes ogsaa, det havde været naturligt, om man havde faaet lidt at vide om de produktions- og omsætningsmæssige Virkninger af den Lov, vi hidtil har haft, paa de forskellige Omraader, hvor den har grebet stærkt ind, i Ølindustrien, Mineralvandsindustrien, Parfumeindustrien, Papirindustrien og paa adskillige andre Omraader, f. Eks. om Lovens Virkninger paa Beskæftigelsen.

Det havde været af stor Betydning, om man havde faaet virkelig autentiske Oplysninger af Finansministeren paa dette Omraade. Det skete imidlertid ikke, og jeg mener i det hele taget, at Finansministerens Lovforslag er alt for daarligt motiverede. Der er aldrig ordentlige Bemærkninger eller nogen virkelig Forklaring i de Forslag, som Finansministeren forelægger. Og saa skal de piskes igennem, ofte fra den ene Dag til den anden, som i Marts Maaned, paa en i Virkeligheden for Rigsdagen ganske upassende Maade. I Sverige, hvor de ogsaa for Tiden beskæftiger sig med en Lov-